

Postromanticisme i modernització

Gonçal Mayos Solsona

Universitat de Barcelona

És certa la impressió generalitzada que Barcelona i Catalunya al darrer terç del segle XIX gaudeixen d'una notable modernització econòmica i social però que culturalment tot es limita a un estret postromanticisme? Hi va fallar la cultura o més aviat altres coses? Quina és la relació de l'allargassat postromanticisme català amb un marc internacional que cerca definir un moviment dominant? Va restar marginada Barcelona d'aquesta recerca? Com cal valorar-ne el wagnerisme, l'arribada de la filosofia de Nietzsche, l'aparició d'un tradicionalisme catalanocatòlic i el moviment modernista? Com impacta la industrialització en la cultura? Hi ha inadaptació de les humanitats a les novetats industrials i polítiques? Quina és la resposta barcelonina i catalana a la segona onada industrial i a l'evolució de l'Estat espanyol, que comença a desenvolupar uns molt més eficaços mecanismes "biopolítics" de control directe i quotidià de la població? Hi van fracassar Catalunya i Espanya? Hi va haver fracàs productiu i autoritarisme cultural? Analitzarem aquestes qüestions des d'una perspectiva macrohistòrica i macrofilosòfica, comparant la situació específicament barcelonina i catalana amb l'espanyola i la internacional.

Gonçal Mayos Solsona (Segrià, 1957) és professor titular de Filosofia i coordinador del doctorat d'Història de la subjectivitat de la Universitat de Barcelona, així com consultor d'Humanitats a la Universitat Oberta de Catalunya. Ha investigat a diverses universitats, particularment a Alemanya. El seu web universitari personal és <http://www.ub.edu/histofilosofia/gmayos>. Especialitzat en filosofia moderna i contemporània, s'interessa per recerques interdisciplinàries, macrohistòriques i macrofilosòfiques com ara: la naturalesa i evolució de les modernes racionalitat, subjectivació, identitats i individuació; els mecanismes socials i polítics que fan possible la modernització i postmodernització; i les conseqüències culturals d'aquests mecanismes. Ha rebut el Premi Prat de la Riba de l'Institut d'Estudis Catalans. És membre del consell editorial de diverses revistes especialitzades i del jurat de diversos premis de filosofia.

Entre les seves publicacions més recents relacionades amb la ponència al X Congrés d'Història de Barcelona, podem esmentar: *Ilustración frente a Romanticismo*, Barcelona, Herder, 2004; «Revoluciones filosóficas en años críticos», *Revista de Occidente*, 2004; «Per què Hegel? Política de la recepció hegeliana a Catalunya», dins *Carrers de frontera. Passatges de la cultura alemanya a la cultura catalana*, Barcelona, I. Ramon Llull, 2007; «Nietzsche, el primer postmodern», dins *Fars del pensament*, La Busca, 2007; i «Escoles en un context macrofilosòfic i biopolític», Institut Municipal d'Educació de Barcelona, en premsa.